

ANAF a demarat proceduri de control privind raportarea „Country-by-Country”

Adoptata pentru prima data în anul 2017 în România, obligația de raportare pe fiecare țara în parte (Country-by-Country Reporting - CbC) solicita grupurilor de întreprinderi multinaționale cu venituri consolidate de cel puțin 750 de milioane de euro sa furnizeze autorităților fiscale informații detaliate despre distribuția globala a veniturilor și impozitelor plătite.

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) și-a direcționat recent atenția asupra acestor raportari și a demarat proceduri de control pentru a verifica îndeplinirea de catre contribuabili a obligațiilor specifice de notificare/raportare.

Raportul Country by Country (CbC) reprezinta transpunerea în legislația Uniunii Europene a prevederilor OECD din Acțiunea 13 din planul BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) și vizeaza schimbul automat de informații referitoare la activitățile grupurilor de entități multinaționale pentru care se aplica aceasta raportare. Inițiativa legislativa este menita sa aduca mai multa transparență în ceea ce privește practicile fiscale ale grupurilor multinaționale și presupune, alaturi de schimbul automat de informații între autoritățile fiscale, obligații specifice de notificare și raportare pentru societățile care fac parte din grupuri multinaționale care activeaza în Uniunea Europeana.

Cu titlu general, în conformitate cu prevederile Codului de procedura fiscala, o societate-mama finala a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscala în România, are obligația sa depuna un Raport CbC pentru fiecare an fiscal de raportare.

În același timp, entitatea care este parte a unui grup de întreprinderi multinaționale cu rezidența fiscala în România și care nu este societatea-mama finala, societatea-mama surogat sau entitatea raportoare are obligația sa notifice ANAF identitatea și rezidența fiscala a entității care depune raportarea la nivel de grup.

Totuși, atunci când schimbul automat de informații între autoritățile fiscale nu este posibil, obligația de raportare revine entității care nu este societate-mama finala a unui grup de întreprinderi multinaționale. Aceste cazuri sunt prevazute limitativ de lege, fiind vorba de situația în care (i) societatea-mama nu este obligata sa depuna raportul în țara sa de rezidență; (ii) jurisdicția în care își are rezidența fiscala societatea-mama finala este parte la un acord internațional în vigoare, la care România este parte, dar nu este parte la un acord privind stabilirea autorității competente în vigoare la care sa fie parte România sau (iii) în jurisdicția în care își are rezidența fiscala societatea-mama finala s-a produs un eșec sistemic care a fost notificat de catre autoritatea competenta din România entității locale.

Așadar, entitatea locala este obligata sa depuna raportul catre ANAF și în cazul în care societatea-mama a grupului este rezidenta într-o țara cu care România nu are încheiat un acord de schimb reciproc de informații.

Daca între statele membre ale Uniunii Europene schimbul de rapoarte CbC se face în baza Directivei UE 2016/881, cu privire la statele non-UE, România s-a declarat stat nereciproci. Astfel ca autoritățile fiscale române nu primesc rapoarte CbC de la alte jurisdicții non-UE în baza acordului privind stabilirea autorității competente, ceea ce se poate traduce în obligația de raportare pentru entitatea locala parte a unui grup multinațional având societatea-mama într-un stat non-UE.

În acest context, în perioada recenta, activitatea de control ANAF a început sa fie direcționata în scopul verificarii îndeplinirii obligației de raportare CbCR, uneori chiar privind conținutul rapoartelor depuse catre ANAF, prin emiterea și comunicarea de notificari de conformare catre societățile locale parte a grupurilor multinaționale. În termen de 30 de zile de la comunicarea notificarii de conformare, societățile locale au posibilitatea sa se conformeze, daca este cazul, obligației de raportare ori sa ofere explicații cu privire la entitatea din grup careia îi incumba aceasta obligație. În caz contrar, este foarte posibila inițierea de acțiuni de control din partea organelor fiscale.

Prin urmare, este imperativ pentru companiile românești care fac parte din grupuri multinaționale sa se asigure ca își îndeplinesc obligațiile de raportare. Analiza riguroasa a cadrului legal releva daca entitățile au sau nu obligații de raportare în România. Având în vedere semnalele recente privind intensificarea, pe aceasta speță, a controalelor ANAF, proactivitatea companiilor în aceasta chestiune este nu doar prudenta, ci esențiala.

Neîndeplinirea acestor cerințe poate avea repercusiuni financiare substanțiale. Amenzile pentru depunerea cu întârziere a raportului CbC sau pentru transmiterea de informații eronate se încadreaza între 30.000 lei și 50.000 de lei, în timp ce pentru nedepunerea raportului, amenzile pot ajunge de la 70.000 lei la 100.000 de lei.